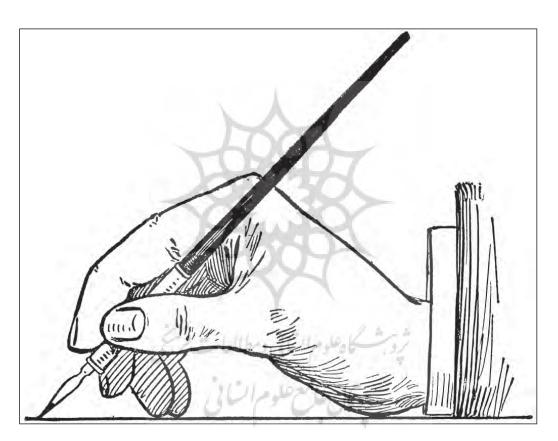

اصول جامع **مقاله نویسی**

دکتر راهب عارفی میناآباد از اهل سنت

پیشدرآمد

یکی از معیارهای کلیدی ارزیابی فعالیت علمی محققان، دانشگاهها و یا در سطح کلان کشورها، بررسی میزان انتشارات علمی آن شخص، دانشگاه و یا کشور است. درواقع مقالات علمی معتبر، سندی دال بر صحت تحقیقات و پروژههای ارائه شده، بهوسیله محققان است. با پیدایش بستههای مناسب بهمنظور تبادل یافتههای علمی در کمترین و کوتاهترین زمان ممکن، مقالات بهعنوان ابزاری قدرتمند در جهت اشاعه علوم، شناخته شده است. از جهتی

اهمیت مقاله در راهیابی به مقطع دکتری تخصصی یا اخذ بورس تحلیلی غیرقابل انکار است. نوشتار حاضر سعی در ارائه نکات کاربردی در خصوص نگارش، نحوه تنظیم مقاله به روشی علمی است. امید است، نوشته حاضر راهگشای مسیر تحقیق و پژوهش برای پژوهشگران فرهیخته حوزههای علمیه و دانشگاههای کشور باشد.

مقاله چيست؟

مقاله در لغت به معنای گفتار، مبحث، سخن، قول و فصلی از کتاب یا رساله میباشد. مقاله گونهای نوشتار علمی فنی است که در محافل دانشگاهی و نیز در مراکز پژوهشی بسیار رایج است.

در این نوشتار یک موضوع مشخص واحد و بهخوبی محدود شده مطرح می شود و یا به مسئلهای به روشنی تعریف شده، پرداخته می شود.

اگرچه مقالهها انواع گسترده و گوناگونی از نوشتهها را در بر میگیرند، اما بهطورکلی می توان مقالهها را به سه دسته نسبتاً متمایز: اجتماعی، تحقیقی انتقادی و پژوهشی تقسیم کرد.

- 1. مقاله اجتماعی: در این گونه از مقالات وضع عمومی مردم، روابط آنان با همدیگر، مشکلات زندگی، ناهمواریهای اجتماعی، تضادها و تبعیضها، بیدادگریها و مطالبی از این دست، مورد بحث قرار می گیرد.
- **۲. مقاله تحقیقی:** برگرفته از تحقیقی است که به تازگی پایان یافته است و چون متکی بر یافته های تحقیقاتی است، گزارش تحقیق نیز به آن گفته می شود.
 - ۳. مقاله انتقادی: مقالههای اجتماعی اغلب با انتقاد همراه هستند.
- **3. مقاله پژوهشی:** پس از تحقیق و بررسی همه جانبه به شیوه های علمی و مبتنی بر فرضیه آزمون، تحقیق، بررسی و نتیجه گیری تهیه شده و در آن آخرین نتایج به دست آمده از یک پژوهش معین، مورد بحث قرار می گیرد.

در مقالات پژوهشی دستهبندی جداگانهای بر اساس محتوای مطالعات مقاله وجود دارد که از این منظر مقالات به چهار نوع تحقیقی، تحلیلی، مروری و گردآوری تقسیم میشوند:

- 1. مقاله تحقیقی: برگرفته از تحقیقی است که به تازگی پایان یافته است و چون متکی بر یافتههای تحقیقاتی است، گزارش تحقیق نیز به آن گفته می شود.
- **7. مقاله تحلیلی:** به نام مقاله نظری نیز شناخته می شود، مقاله ای که در آن مؤلف با استفاده از منابع پژوهشی پیشین، نظریه خاصی را در حوزه کار خود مطرح می کند. مقاله ممکن است نظریه های قبلی را گسترش دهد و آنها را با استفاده از شواهد،

فصلنامه دبلالمتين ــــــو

- ۳. **مقاله مروری:** به تحلیل کلان و ارزیابی انتقادی نوشتههایی میپردازد که قبلا منتشر شده است. مقاله مروری از طریق مقولهبندی، یکپارچهسازی و ارزشیابی متون منتشر شده پیشین، پیشرفت پژوهشهای جاری را در جهت روشن ساختن مسئلهای مشخص دنبال می کند.
- **٤. مقاله گردآوری:** در این مقاله به گردآوری و انعکاس دیدگاههای مختلف مندرج در نوشتههای مرتبط با موضوعی خاص پرداخته میشود و درواقع کار تازهای را عرضه نمی کند. تفاوت آن با مقاله تحلیلی در آن است که به ارائه نظریه جدیدی منتهی نمی شود. هم چنین مقاله گردآوری با مقاله مروری نیز متفاوت است چراکه مقاله گردآوری لزوما به سنجش و ارزیابی کلیه آثار قبلی نمیپردازد.

ویژگی مقاله علمی

ویژگیهای یک مقاله علمی خوب عبارتاند از:

- دارای ساختار علمی باشد
 - دارای پیچیدگی علمی
 - اصالت
- برخورداری از تفکر انتقادی
 - مشارکت در دانش
- بیان ایده های نوم میشی ای علوم انسانی ومطالعات فریخی
 - کاربرد پذیری 🕯
 - ارائه نتایج دنبالهدار جهت انجام پژوهشهای بعدی.

ملاكهاي محتوايي مقاله

یکی از مهم ترین ابعاد مقالههای علمی، محتوای علمی و ارزش کیفی آن است.

الف) فرايند «تفكر»

اساسی ترین محور محتوایی یک پژوهش علمی، أن است که مجهول بودن مسئلهای را روشن نماید.

ب) منطقی بودن

منطق که راه درست اندیشیدن (تصور) و صحیح استدلال آوردن (تصدیق) را می آموزاند،

محقق باید شایستگی لازم را در استدلال آوردن، تحلیل محتوا و نتیجه گیری داشته باشد.

تعریف، طبقهبندی، استنباطهای قیاسی و استقرایی، روشهای مختلف نمونهبرداری و غیره همه از ویژگیهای منطقی یک مقاله علمی است که محقق باید به آنها توجه داشته باشد.

ج) انسجام و نظامدار بودن

مرتبط بودن اجزای مختلف مقاله با یکدیگر، متناسب بودن مطالب با عنوان مقاله و ارتباط عناوین فرعی با یکدیگر، ازجمله مواردی است که به تحقیق، یکپارچگی و انسجام میبخشد. بر این اساس، محقق باید عناوین فرعی مقاله خود را با نظمی منطقی از یکدیگر مجزا و ارتباط بخشها را مشخص نماید.

د) تراکمی بودن

هدف پژوهش پاسخ به سؤالهایی است که تا آن زمان دست کم از نظر محقق، پاسخی منطقی نداشته است، هر پژوهش علمی باید از یک سو بهمنظور کشف دانش جدید و از سوی دیگر، بهمنظور تکمیل مطالب، صورت پذیرد. بنابراین هدف اصلی یک مقاله، کشف یا تکمیل دانش بشری است و نه تکرار دوباره عبارات.

هـ) تناسب موضوع با نیازهای فعلی جامعه علمی

هر پژوهش علمی باید نیازهای اساسی جامعه علمی خود را در نظر گرفته، سعی در حل مسائل آن داشته باشد؛ بنابراین از طرح موضوعاتی که از اولویت تحقیقی برخوردار نیستند و جامعه علمی، بدانها نیاز ندارد، باید دوری نمود.

و) خلاقیت و نوآوری

هر تحقیق علمی زمانی می تواند در ارتقای سطح دانش، موفق و مؤثر باشد که از فکری بدیع و خلاق برخوردار باشد. مقالاتی که به جمع آوری صرف بسنده می کنند، نمی توانند سهم عمده ای در پیشرفت دانش بشری داشته باشند.

ز) توضیح مطلب در حد ضرورت

ازجمله مواردی که محقق در گزارشنویسی پژوهش خود (مقاله) باید بدان توجه کند، پرهیز از حاشیهروی و زیادهگویی افراطی است؛ همچنان که خلاصهگویی نباید به حدی باشد که به ابهام و ایهام منجر شود؛ بر این اساس محقق باید به حدی مطالب را تبیین کند که مقصود وی برای خواننده، روشن و واضح باشد.

ح) متناسب بودن با نظریهها

هر رشته علمی، متشکل از نظریهها و قوانینی است که مورد اتفاق صاحبنظران آن فن است.

ط) اجتناب از کلیگویی

هدف نهایی علم، صورتبندی یک «نظریه» و «تبیین کردن» یکی از اصول مهم نظریه است. از این رو محقق باید بتواند مباحث علمی خود را به روشنی توضیح دهد و با زبان گویا آن را تبیین و از کلی گویی اجتناب نماید.

برداشت دوم: چه و چگونه بنویسیم؟

اگر اندیشهای خاص در یکی از حوزههای دانش بشری، مثل علوم پایه، علوم مهندسی، علوم انسانی و علوم مذهبی، بررسی، نقد و تبیین شود و حاصل کار در قالبی خاص و یا قواعدی معین ثبت گردد، مقالهای علمی تدوین می گردد.

اما سؤال مهم آن است که بدانیم مقاله علمی تدوین شده دارای چه قالب و مشخصهای باید باشد؟

شش عنصر باید در قالب مقاله وجود داشته باشند:

۱- عنوان، ۲- چکیده، ۳- مقدمه، ۴- متن، ۵- نتیجه گیری، ۶- منابع.

تحقیق؛ روش منظم و دقیق برای طرح سؤال و جمعاًوری دادهها و تجزیه و تحلیل آنهاست که منجر به تولید دانش جدید و ارائه راهحل برای مشکلات می شود.

یکی از مشکلات اساسی کسانی که در آغاز راه نوشتن و خلق یک اثر علمی هستند، همانا مسئله چگونه نوشتن است. این مشکل درواقع دغدغه همه کسانی است که میخواهند دست به قلم برده و مطالبی در قالب گزارش، مقاله، کتاب و... بنویسند.

نوشتن امری اکتسابی است و از طریق فراگیری برخی فنون اولیه و معیار و تمرین کافی حاصل می گردد. بنابراین، ورزیدگی در نوشتن مستلزم داشتن پشتکار و تمرین زیاد است. برای آغاز نوشتن نیاز به وجود انگیزه داریم.

- ١. نوشتن به قصد أموختن.
 - ۲. نوشتن به قصد گزارشدهی.
 - ۳. نوشتن به قصد متقاعد کردن دیگران.
 - ۴. تبدیل دانش شخصی به دانش اجتماعی.
 - ۵. تملک یا شخصی کردن دانش.
 - ۶. تنازع بقاء در محیط دانشگاهی و پژوهشی.

چگونگی ایجاد عادت به نوشتن

نگارش درباره آنچه میخوانید و پیوند آن با آنچه که انجام میدهید:

زمانی که نسبت به ساخت طرح، میزان و تناسب اطلاعات آن و نیز ربط منطقی میان سرفصلها اطمینان حاصل شد، باید کار نوشتن را به ترتیب توالی سرفصلهای طرح، آغاز کرد. برای نوشتن هر فصل لازم است یادداشتهای مربوط به آن فصل از مجموعه یادداشتها خارج گردد و برای آنها تقدم و تأخری منطقی در خور نوع تحقیق و شیوه برخورد با موضوع ایجاد کرد.

۲ – اختصاص زمان خاص برای نوشتن

الف) کاراًمدی بیشتر، از راه تخمین زدن اهمیت مطالب و طرحریزی یک روش مناسبتر مطالعه.

- ب) بودجهبندی واقعی تر از زمان برای هر قسمت از طرح، از طریق کشف حجم و دشواری مطالب.
- ج) افزایش میزان درک مطالب و نگهداری آنها در حافظه، از راه کسب یک نظر اجمالی از تمام مطالب، پیش از خواندن جزئیات.
 - د) افزایش میزان دقت و تمرکز حواس، از طریق برانگیختن میزان علاقه.

٣- نوشتن همزمان با خواندن

خواندن مطالب باعث قدرت و تداوم افكار و منجر به جمع آوري بهتر اطلاعات مي شود.

۴- عدم همزمان نگارش و ویرایش:

نگارش همراه ویرایش باعث هدر رفتن قابل توجه زمان می شود، بنابراین پس از تکمیل صورت نوشته، باید به کار تزئینی آن پرداخت. زوایدش را حذف کرد، عناوین انتخابی را مرور و تجدیدنظر نمود، در صورت لزوم، کلمات و جملاتی را تغییر داد، نواقص را تکمیل نمود و به حسن تألیف و ترکیب آن اطمینان حاصل کرد.

۵- حفظ وحدت و پیوستگی در نگارش مورا مراسا

نوشته تحقیقی محصول واحد و همگنی است که حول اندیشهای خاص میگردد و این وحدت و پیوستگی باید از دل مجموعهای از یادداشتهای پراکنده و به ظاهر گسسته پدید آید. باید توجه داشت که هر بخش از نوشته با اندیشه اصلی تحقیق مرتبط باشد و رشتهای نامرئی نیز تمام بخشها را به یکدیگر پیوند دهد. وحدت نوشته در گرو جای دهی دقیق مطالب در بند (پاراگراف) هاست. نوشته درواقع شیئی یکپارچه نیست، بلکه متشکل از پارهها و مقولههای متعددی است که رشتهای نامریی تمام آن پارهها را به یکدیگر پیوند می دهد.

هفت اصل مهم در سواد اطلاعاتی

١. توانايي تشخيص نياز اطلاعاتي:

نوع و میزان اطلاعات مورد نیاز خود را تعیین نماید. به تعبیر دیگر برای اطلاعات مورد نیاز مفاهیم اصلی، کلیه واژهها مشخص کند.

۲. شناسایی روشهای دسترسی به اطلاعات:

شناخت منابع عمومی اطلاعات مناسب و گزینش بهترین منابع.

۳. تدوین استراتژیهای لازم برای جستجو:

برای دستیابی به اطلاعات مورد نیاز، زمان، برنامه و هزینهها را در نظر گیرد.

۴. مهارتهای جستجو و دسترسی:

برای دستیابی اطلاعات مهارتهایی با تکنیک جدید را می آموزد.

۵. توانایی مقایسه و ارزیابی منابع:

کمیت و کیفیت و تناسب منابع را مورد سنجش و ارزشیابی قرار میدهد.

۶. سازماندهی، کاربرد و برقراری ارتباط:

اطلاعات موجود می تواند با تجربیات قبلی ترکیب شود یا بر اساس تجربیات قبلی تحلیل شود تا اطلاعات جدیدی ساخته شود.

۷. نمایش اطلاعات و مشارکت در ایجاد دانش جدید.

سؤالاتی که در حین طرحریزی ساختار مقاله باید به آنها پاسخ داد؟

- ۱. دلیل انجام کار تحقیقی چیست؟
- ۲. قبل از انجام تحقیق چه چیزهایی معلوم و چه چیزهایی مجهول بوده و چه سیر منطقی را برای طراحی طی باید نمود؟
- ۳. چه سؤالها و فرضیاتی تحت مطالعه قرار خواهند گرفت و چه نتایجی از بررسی
 آنها انتظار می رود؟
 - ۴. جامعه مورد بررسی کدام است؟
 - ۵. طرح و نقشه پژوهش موردنظر چیست؟

نوشتن مقاله مستلزم داشتن طرحی مدوّن است. در گزارش یک تحقیق نه تنها باید ارزشهای محتوایی را مراعات کرد، بلکه باید از ساختار روشمندی نیز پیروی کرد. هر مقاله یژوهشی، بخشهایی دارد که قالب اصلی آن مقاله را، شکل می دهد.

بخشهای اصلی مقاله پژوهشی موردنظر شامل: عنوان، چکیده، کلمات کلیدی، متن

اصلی (شامل روش کار، بحث و نتیجه گیری)، فهرست منابع و پیوستها (جداول، نمودارها و تصاویر) است.

ساختار مقاله و تهیه گزارش از یک پژوهش علمی، با توجه به روش به کار گرفته شده در پژوهش، متفاوت است.

روشهای بیان اصالت یک پژوهش

- اجرای تحقیقی که قبلاً انجام نشده است.
- بیان یک ایده تازه بهنحوی که قبلاً انجام نشده.
 - استنتاج از ایدههای دیگران از زاویهای نو.
- انجام یک تحقیق در یک کشور برای اولین بار.
- استفاده از تکنیکهای موجود برای منظوری تازه.
 - گذر از مرزهای روششناسی رشته خود.
 - مشارکت در دانش.
 - استمرار یک کار اصیل دیگر.

نوشتن مقاله مستلزم رعایت اصولی در ابعاد مختلف محتوایی، ساختاری و نگارشی است.

- روشها

روشها باید با یک ترتیب منطقی توصیف شود که نحوه طراحی، مطالعه و سپس چگونگی اجرا و نحوه تجزیه و تحلیل اطلاعات بیان شود. بهتر است قبل از شروع مقاله، قسمت روشها را با جزئیات کامل آن بنویسید.

معمولاً طراحي تحقيق با كمك كلمات مناسب تشريح مي شود.

- قسمت روشها شامل چه مواردی است؟
 - چگونه یک تحقیق انجام میشود؟
- توضیح دهید که چگونه یک نمونه انتخاب و یا گرفته می شود.
 - رعایت موازین اخلاقی مطالعه را توضیح دهید.
 - بخش روشها باید پاسخگوی سؤالات زیر باشد.
- آیا متن توانسته تشریح کند که چه سؤالاتی مطرح گردیده است؟
 - آیا از اندازهگیریهای معتبر استفاده شده است؟
- آیا یک خواننده واجد شرایط قادر است این آزمایشات را به روش مشابه انجام دهد؟

قسمت نتایج، پاسخ به سؤالاتی که شما به عنوان نویسنده، در قسمت مقدمه مطرح کرده اید را فراهم می کند. جوابها احتمالاً آنچه که شما انتظار داشته اید هستند. گاهی اوقات هم بدین گونه نیست و ممکن است شما مجبور شوید ایده اصلی خود را تغییر دهید. این کار را با متن آغاز کنید. به طور کلی خواننده، متن را مانند یک داستان دنبال می کند یعنی از آغاز یک متن شروع کرده و به انتهای متن می رسد. برای نمایش محتوای نتیجه و اعتبار آماری، بهتر است از جداول استفاده نمایید. برای تأکید نکات مهم متن از تصاویر بهره گیرید.

برداشت سوم: مقاله را بشناسیم

بهمنظور شناسایی در شناخت مقاله باید بدانیم که مقاله از اجزاء متفاوتی شکل گرفته و اولین گام شناسایی جزء اصلی مقاله است.

متن مقاله

«عنصر اصلى مقاله»، متن مقاله است.

قواعد متننويسي

١- جمع آورى موضوعات محورى و مهم مقاله

قبل از شروع به نوشتن باید همه موضوعات محوری و مهمی را که میخواهید در متن مطرح کنید، جمع آوری نمایید.

۲- نوشتن متن و عناوین فرعی هر یک از آنها

قبل از نوشتن متن، بر اساس موضوعات محوری و مهم مقاله که قبلاً روی برگی نوشته اید، عناوین فرعی و چهبسا فرعی تر مقاله تان را روی برگی بنویسید. عنوان و مقدمه مانند تنه یک درخت هستند و عناوین فرعی متن چون شاخه های آن.

ممکن است هر عنوان فرعی، خود صاحب عنوانهای فرعی تر باشد. این عنوانهای فرعی تر هم می شوند شاخههای ناز ک تر جدا شده از یک شاخه ضخیم تر.

مبادا در متن مقاله تان یک عنوان فرعی تر وابسته به یک عنوان فرعی را برجسته کنید، درحالی که از آن عنوان فرعی هیچ خبری نیست.

قبل از شروع به نوشتن سعی کنید عناوین فرعی و فرعی تر مقاله را بنویسید.

بهتر است همان وسواس منطقی را که در نوشتن عنوان اصلی مقاله داشته اید در نوشتن عناوین فرعی و حتی فرعی تر مطالعه نیز داشته باشید.

٣- واضح نوشتن

واضحنویسی هم قواعدی دارد که به بعضی از مهمترین آنها اشاره می کنیم:

صلنامه حبلالمتين 🕳

- درحالی که این توانایی را دارید که از لغات سادهتر استفاده کنید، هیچگاه در القای مطلبتان به لغات مشكل متوسل نشويد.

- حتى المقدور سعى كنيد مطالبي را كه مى نويسيد تكرار نكنيد.
- سعى كنيد جملاتي را كه مي سازيد كوتاه باشند. جمله هرچه كوتاهتر باشد، خواننده أن را آسان تر تحلیل و پردازش خواهد کرد.

۴- رعایت قوانین پاراگراف

پاراگرافها هم مثل جملهها، هرچه کوتاهتر باشند بهتر و اثربخش تر خواهند بود. اصلی ترین نکتهای که باید در تنظیم یک پاراگراف لحاظ کنید وحدت موضوعی آن است. در هر پاراگراف، با توجه به مقتضیات متن، فقط یک موضوع با شاخ و برگهایش مطرح مي شود.

نکته دیگر آن که، در هر پاراگراف همین موضوع واحد باید با وضوح کافی تبیین شود. از اضافه کردن مسلسل کلمات به هم بپرهیزید.

۵- بند (یاراگراف)

بند، واحد اطلاعاتی است که پیرامون اندیشهای خاص که به آن اندیشه اصلی می گویند، شکل می گیرد. بند مطلوب، بندی است که خواننده بتواند از طریق ساخت و گستره آن، اندیشه اصلی را به درستی دریابد.

۶- ساختار بند

نقش اصلی هر بند ارائه اندیشهای واحد است. هر بند باید به یک موضوع و تنها یک موضوع بپردازد. در این زمینه باید بر آنچه مهم است تأکید ورزد و از آنچه غیر مهم است آسان گذشت. طول بند باید آن قدر باشد که مطلبی واحد بهطور جامع و مانع در آن بیان شود.

۷– جمله اصلی

الما جامع علوم اليالا هرگاه اندیشه اصلی در جملهای واحد بیان شود، آن جمله را جمله اصلی میخوانند. جمله ممکن است در آغاز، میان یا پایان بند، بیاید. جمله اصلی را باید تا حد امکان در آغاز بند بیان کرد.

نویسنده به سهولت خواهد دانست که چه اطلاعاتی باید در آن بند بیاید و چه اطلاعاتی زائد شمرده میشود. خواننده نیز به اَسانی در خواهد یافت که موضوع بند درباره چیست. سایر جملههای بند را که به تشریح و بازگشودن اندیشه جمله اصلی میپردازند، جملات پشتیبان میخوانند. گاه اندیشه اصلی در یک جمله بیان نمی شود، بنابراین، بند دارای جمله اصلی نیست بلکه اندیشه اصلی به طور ضمنی بیان شده است.

٨- پروراندن كلمات

مطالبتان را خوب بپرورانید.

توصیه اول: تا زمانی که مقدمات و لوازم یک نتیجه گیری یا یک حکم را با نظم منطقی بیان نکرده اید، سراغ بیان آن حکم یا نتیجه گیری نروید.

توصیه دوم: مقاله باید انسجام منطقی داشته باشد. هر مطلب باید رابطه واضح و منطقی را با مطلب قبل و بعد از خودش دارا باشد.

۹- جملهبندی میتواند اثر مقاله را بیفزاید.

نوشته خود را مرور نمایید و زیر فاعل هر قسمت یا جمله خط بکشید و همچنین مهم ترین جمله در هر پاراگراف را معین نمایید. جملاتی که با فاعل شروع می شوند، راحت تر فهمیده می شوند. جملات کلیدی را در اول هر پاراگراف بیاورید چراکه اثر بیشتری نسبت به آخر پاراگراف یا اواسط جمله خواهد داشت.

١٠ - مقاله را كوتاه بنويسيد

- ویراستاران به نفع مقالات کوتاه (و فهرست منابع کوتاه) جهتگیری میکنند زیرا تعداد صفحات چاپ ارزشمند است.
- امتناع از واژههایی مثل «حالا» (Now) بهتر از «این لحظه از زمان» و کلمه «موافقت» بهتر از عبارت «رسیدن به نتایج مشابه» است.
- گاهی کل مطلب یک پاراگراف زیادی است، مقدمه معمولاً به خوانندگان آنچه را از قبل میدانند گوشزد می کند و نتایج نباید در بخش بحث تکرار شود.
- قانونی موجود است که می گوید بخشی از نوشته که شما بیش از همه به آن افتخار می کنید (مهم است) همان بخشی است که باید در ابتدا آورده شود.

١١- هرچه جملات بلند باشند احتمال گيج شدن بيشتر است.

خواندن جملات بلند متن را خسته کننده می کند. ممکن است کنترل ساختار جملات در عبارات پیچیده از دست برود، ممکن است زمانها اشتباه شوند و گاه امکان دارد فعل و فاعل آنگاه که در ساختاری مبهم با فاصله زیاد از هم قرار بگیرند نیز با هم تطابق نداشته باشد.

۱۲- خوانندگان خود را گیج نکنید.

هیچ چیزی سریع تر از آوردن کلمات اختصاری نامفهوم و یا هر چیز دیگری که خوانندگان با آن آشنایی ندارند و ناشناخته است آنها را گیج نمی کند. این نکته تنها مؤید آن است که باید مخاطبین خود را خوب بشناسیم.

۱۳ - هیچگاه از کلمات بلند بهجای یک کلمه کوتاه استفاده نکنید.

كلمات چند بخشى اعتبار علمى بيشترى ندارند.

۱۴ - از صنایع ادبی و عبارات دارای ابهام دوری کنید.

طيف خوانندگان مجلات علمي، بين المللي است.

١٥- از جملات با ساختار مجهول كمتر استفاده كنيد.

از جملات معلوم استفاده کنید، چراکه تأثیر بیشتری دارد و بیواسطه است. ساختارهای مجهول می توانند مبهم و گنگ باشند.

۱۶ از کاربرد واژههای بیگانه، فنی یا مشکل دوری کنید.

۱۷ – با دقت از حروف اختصاری استفاده کنید.

یک مقاله دارای حروف اختصاری زیاد را انتخاب کنید و کلمات کامل را بهجای حروف کوتاه شده بنویسید در این حالت ممکن است برخی ساختارهای عجیب و غریب آشکار شود. حروف اختصاری شناخته شده مجاز هستند؛ اما خواندن مقالاتی که پر از حروف اختصاری ناآشنا و گمراه کننده است مشکل است.

همیشه در اولین مرتبهای که از یک حرف اختصاری استفاده می کنید، عبارت کامل آن را بنویسید.

۱۸ - حروف اضافه بهتر از سلسلهای از کلمات هستند.

اجازه ندهید استفاده از کلمات مخفف باعث شوند معنای آنچه را که مینویسید گنگ یا مبهم بماند.

۱۹ در انتخاب پیشوندها مواظب باشید.

۲۰ کلمات سرگردان

مطمئن باشید که کلمات و عبارات تغییر دهنده به روشنی به کلمه تغییر یافته اشاره می کند. ۲۱- ضروری بودن ذکر منبع و مرجع اسانی ومطالعات فریخی مي کند.

در نوشتن مقاله اگر سخنی، ایدهای یا اندیشهای را از یک مؤلف و صاحبنظر نقل می کنید، حتما خواننده باید از منبع و مرجع آن سخن آگاه شود.

۲۲ رعایت آداب و احترام

جسارت، توهین، طعنه و... به مؤلفان و صاحبنظران دیگر در مقالات انتقادی هیچ جایگاهی ندارد.

۲۳ - رعایت قواعد نگارشی

نقطه، ويركول، نقطهويركول، دو نقطه، علامت تعجب، علامت سؤال و...

موضوع يا عنوان مقاله

عنوان، مفهوم اصلی مقاله را نشان می دهد و باید به طور خلاصه، مضمون اصلی پژوهش را نشان دهد. عنوان مقاله باید جذاب باشد، یعنی به گونه ای انتخاب شود که نظر خوانندگان را که معمولاً ابتدا فهرست عناوین مندرج در یک مجله علمی را مطالعه می کنند، جلب نماید.

بررسى و تحليل مقولهها و نكات مورد توجه در انتخاب موضوع

- علاقهمند بودن به موضوع.
- نو بودن موضوع (تکراری و یا تقلیدی صرف نباشد).
 - ارزشمند بودن موضوع.
 - کاربردی بودن.
 - امكان انجام پژوهش، بهلحاظ روش تحقيق.
 - امکان ادامه پژوهشهای بیشتر در همان زمینه.
- پیشنهادهای جدیدی را بتوان از دل پژوهش استخراج کردن.
 - امکان استخراج و چاپ چند مقاله.

در اولین گام بهمنظور انتخاب موضوعی مناسب باید اقداماتی انجام داد، همچون:

- ۱. تدوین یک فهرست از موضوعهای مناسب بر اساس توجه به معیارهای پژوهش مدنظر، بررسی مجدد تکتک موضوعها با نگاه منطقی و واقعیینانه.
- حذف برخی از موضوعها که امکان انجام تحقیق و رسیدن به نتیجه مطلوب در
 آنها دشوار است.
 - ۳. انتخاب حداکثر دو یا سه موضوع مناسب برای تحقیق.
 - ۴. بررسی هر یک از موضوعها بهلحاظ وجود منابع اطلاعاتی وجود استاد راهنما.
- ۵. مشورت با یک یا دو صاحب نظر درباره موضوعهای پیشنهادی و مسائل مرتبط با آنها.
- ۶. گرفتن تأیید اولیه از یک یا دو صاحبنظر در مورد مناسب بودن یکی از موضوعها.

محدود كردن دامنه موضوع

- بیان موضوع محدود شده در قالب عبارت (عنوان مقاله).
- مشورت مجدد با استادان مربوطه در مورد موضوع محدود شده.
 - تأیید موضوع نهایی پس از انجام اصلاحات لازم در عنوان.
- مطالعه مجدد متون علمی برای یافتن و تدوین مسئله پژوهش.
 - نوشتن سؤالها و یا فرضیههای متناسب با موضوع.

تدوین نگارش عنوان در مقالات علمی

عنوان هر اثر جلوهای از هویت آن اثر است، خواه اثر هنری باشد یا علمی. عنوان، فشردهای منضبط از مطالب متن است. عنوان باید مختصر، گویا و جذاب باشد تا بتواند علاوه بر ایجاد انگیزه مطالعه در خواننده، او را در انتخاب مقاله مورد نیازش راهنمایی کند.

از کلمات کوتاه، رسا و در حد امکان از یک زبان استفاده شود.

عبارت گویا باشد و گیج کننده نباشد.

در تحقیقات توصیفی بیان مکان و زمان تحقیق در عنوان ضرورت دارد.

در عنوان؛ دقيقاً آنچه محقق به دنبال تعيين آن است بيان شود.

سعی شود دامنه تحقیق محدود در نظر گرفته شود.

«خلاصه گویی» عناوین کوتاه، رساتر و جذابتر هستند.

سبک نوشتاری تعیین کننده است که آیا حروف تعریفی استفاده شود یا خیر؟

خودداری از صفات و اسامی طولانی و زیاد.

احساسی نباشد.

عنوان را غیر سؤالی مطرح نمایید.

از کلمات مناسب و مطلوب استفاده شود.

ساختار عنوان چگونه باید باشد؟

عنوان باید به راحتی قابل فهم باشد و نشان دهد که مقاله در مورد چیست و باید در حد ممکن بهصورت خلاصه ذکر گردد و بهجای آن که اشتیاق خواننده را سرکوب کنند، او را تشویق به خواندن نماید.

می بایست مضمون موضوع را مشخص نمود. در این راستا باید به مخاطبین احتمالی مقالات مردم عادی توجه داشت.

عناوین کوتاه بیشتر جلب توجه می کنند. آنها فضای کمتری به خود اختصاص داده، واضحتر بودن و معمولاً رأی سردبیران نسبت به آنها مطلوبتر است. حروف تعریفی باید حذف شوند.

چکیده

چکیده، خلاصه جامعی از محتوای یک گزارش پژوهشی است که همه مراحل و اجرای اصلی پژوهش را در بر دارد. هدفها، پرسشها، روشها، یافتهها و نتایج پژوهش، به اختصار

فصلنامه حبل المتين ـــــــوو

در چکیده آورده می شود. در متن چکیده باید از ذکر هرگونه توضیح اضافی خودداری شود. مطالب می بایست فقط به صورت گزارش (بدون ارزشیابی و نقد) از زبان خود پژوهشگر (نه نقل قول) به صورت فعل ماضی تهیه شود.

چکیده در حقیقت بخشی کامل، جامع و مستقل از اصل گزارش در نظر گرفته می شود. طول چکیده برای مقاله بستگی به روشهای خاص هر مجله دارد و معمولاً بین صد تا ۲۵۰ کلمه پیشنهاد می شود.

چکیده هر اثر تنها پس از پایان نگارش آن نوشته میشود.

در چکیده به هدف اصلی توجه شده و پس از پایان اثر، چکیده اولیه، بر اساس نسخه نهایی، بازنویسی می شود.

قبل از شروع چکیده اهداف اصلی اثر، فهرست و اولویت بندی می شود.

در نگارش چکیده مطالب مهمتر را در ابتدای چکیده با عنوان جملات راهنما و موارد بعدی را با عنوان جملات حمایت کننده فهرست کنید. (روش نگارش قیاسی)

زبان به کار گرفته شده در چکیده را میبایست طوری انتخاب کرد که افراد غیر متخصص در حوزه موضوعی موردنظر بتوانند آن را درک کنند.

هر جمله یا عبارتی که به خواننده اطلاع جدیدی نمی دهد را می بایست حذف کرد.

یک چکیده خوب باید خواننده را به خواندن مدرک اصلی ترغیب کند.

از تکرار عنوان اثر در چکیده میبایست خودداری کرد.

انسجام منطقی و یکدستی در ارائه مطالب رعایت شود.

اطلاعاتی در چکیده قید شود که فقط در نوشته اصلی وجود داشته باشد.

تناسبی میان حجم چکیده و حجم متن اصلی وجود داشته باشد. پژوهشگر می تواند از ابتدا نسبتی را نزد خود بپذیرد و آن نسبت را در تهیه چکیده رعایت نماید.

مؤلف باید زمان کافی بگذارد تا چکیده کوتاه، واضح، آموزنده و جالب را به نگارش درآورد. چکیده باید فشردهای از تمام مقاله و ماهیت آن باشد. باید به صورت یک بخش منفرد و جداگانه قرار گیرد و این عمل به نفع کسانی است که از طریق سرویسهای خلاصه نویسی الکترونیکی فقط به خلاصه مقاله دسترسی دارند نه به کل یک مقاله.

به طور خلاصه دلایل زیادی وجود دارد که باید تلاش کرد تا متن چکیده نزدیک به متن اصلی و حتی خیلی ظریف نگاشته گردد.

اما به طور معمول در عموم مقالات چکیده معمولاً به صورت خیلی ضعیف، نامفهوم و غیر آموزنده نوشته می شود. اگر مقاله اصلی به آسانی قابل دسترسی نباشد چکیده بلااستفاده خواهد ماند.

چکیده باید چگونه باشد؟

چرا این کار انجام شده است؟

چه چیزی انجام شده است؟

چه چیزی یافت شده است؟

نتیجهگیری چیست؟

در شیوه نگارش چکیده، هر قسمت چکیده را بررسی کرده و آن را به صورت یک پاراگراف جداگانه بنویسید. دلیل آن چه را که انجام شده را در یک یا دو جمله بنویسد تا خوانند با موضوع آشنا شده و علت تحقیق را در ک کند.

«چه کاری باید انجام شود» به طور خلاصه روشهای مورد استفاده را تشریح می کند. در قسمت «چه چیزی یافته شد» ما نتیجه را به طور خلاصه شامل اندازه گروهها و تمام شکلهای اساسی می آوریم.

«آن چیزی» که در نتیجه گیری بیان می شود آن است که چه چیزی از این مقاله یاد می گیریم و پیام شفاف آن به دنیا چیست؟

ساختارسازي چكيده

چکیده را با باید بیش از ۱۶۰ کلمه در چهار پاراگراف سازمان دهی کرد.

كليدواژه

تدوین نگارش کلمات کلیدی در مقالات علمی

واژههای کلیدی، کلمههای مهمی از یک عنوان یا از یک متن پژوهش است که به عنوان اولین کلمه یک شناسه، در یک نمایه یا فهرست به کار برده می شود. نکاتی که باید در تهیه کلیدواژه رعایت شود عبارت اند از:

ثروش كاه علوم الساني ومطالعات فربحي

۱. تا حد امکان تلاش شود کلیدواژههای اطلاق شده بهطور کامل تمام موضوعات مطرح شده در مقاله را در برگیرند.

۲. تعداد کلیدواژه حداقل ۴ کلمه باشد.

باید از دسته بندی هایی استفاده نمایید که اگر خودتان بخواهید به دنبال چنین مقالهای بگردید، از آن ها استفاده کنید.

نام مؤلف یا مؤلفان و سازمان وابسته

بعد از عنوان پژوهش، نام مؤلف یا مؤلفان و در سطر زیر آن، نام دانشگاه یا مؤسسه که هر یک از مؤلفان در آن مشغول به فعالیت هستند، می آید.

اگر چند نفر مقاله را نوشتهاند و همه آنها به یک دانشگاه یا مؤسسه وابسته هستند، نام مؤسسه یکبار، آن هم به دنبال نام مؤلفان ذکر می شود؛ اما اگر هر یک از مؤلفان به سازمان خاصی وابسته باشند، باید بعد از نام هر یک از آنان، بلافاصله نام مؤسسهای که به آن وابستهاند، ذکر شود. ترتیب قرار گرفتن نام مؤلفان به دنبال یکدیگر، معمولاً متناسب با میزان مشارکت آنان در انجام پژوهش است.

همه مؤلفین باید یک اظهارنامه نوشته تا بهعنوان مؤلف شناخته شوند. سایر نویسندگان باید اعلام کنند که چه مسئولیتی بهعنوان نویسنده در مقاله داشتهاند.

تعداد افراد نویسنده را تا آنجا که ممکن است به حداقل برسانید. بهترین تعداد ۱ یا ۲ نفر است. البته همیشه دو نام ذکر می شود گاهی هم سه نام و یا بیشتر. اگر تعداد بیش از ۶ نفر باشد از نفر هفتم به بعد فقط در نسخه اصلی چاپ می گردد.

مقدمه

هر مقاله علمی با یک مقدمه شروع می شود و آن، خلاصهای از فصل اول و دوم پایان نامهها و رسالههاست که به طور مختصر به بیان کلیات تحقیق و بررسی مختصری از پیشینه آن می پردازد. در مقدمه مقاله مسئله تحقیق و ضرورت انجام آن و اهداف آن از نظر بنیادی و کاربردی به صورت مختصر بیان می گردد و سپس به بررسی سوابق پژوهشی که به طور مستقیم به موضوع تحقیق مرتبط است، پرداخته می شود. مقدمه باید یک منطق اساسی را در تحقیق بیان کند و به خواننده نشان دهد که چرا این تحقیق ادامه منطقی گزارشهای پیشین است. در این بخش پس از نتیجه گیری از پژوهشهای بررسی شده محقق باید پرسشهای پژوهش خود را به صورت استفهامی بیان کرده و به تعریف متغیرهای تحقیق به صورت عملیاتی بپردازد.

مقدمه درواقع نخستین بخش متن است. کوتاه و جالب باشد و هدف از تحقیق را بیان کند. هنگام خواندن روزنامه متوجه شدهاید که روزنامهنگاران سعی می کنند ماهیت داستانشان را در چند خط اول بیاورند. روزنامهنویسان باید تکنیکی را انتخاب کنند که با شروع چندین خط اولیه توجه خواننده را آنچنان جلب کنند که در انتظار کل داستان بمانند. نوشتههای علمی می توانند به روشی مناسب و مطلوب از روزنامهنویسی به امانت گرفته شوند.

قبل از نوشتن مقدمه باید به سؤالات اساسی که در هر قسمت مطرح میشود یاسخ گفت:

چه چیزی برای گفتن دارم؟

آیا ارزش گفتن دارد؟

طرح صحیح و واقعی یک پیغام چیست؟

مخاطبين و مستمعين اين ييغام چه كساني هستند؟

کدام نشریه برای این پیغام مناسب است؟

نقش اصلی مقدمه آن است که به خواننده توضیح دهد که هدف از انجام این مطالعه چیست. اگر بتوانید بدین سؤال پاسخ گویید با مشکل کمتری روبهرو خواهید شد.

مقدمه دارای مؤلفههای زیر است:

١. حملات كوتاه.

۲. خلاصه.

٣. اشاره مختصر به مطالعات قبلي انجام شده.

۴. هدف اصلى مقاله.

بررسی دقیق مطالعات دیگر باید برای قسمت بحث گذاشته شود. نباید در تحقیقتان، همه مطالعات گذشته را به صورت کامل بیاورید، بلکه مناسب ترین مواردی که به تحقیق شما بسیار نزدیک است باید آورده شود. شما می توانید نقاط ضعف و قوت مطالعه تان را با مطالعات دیگر مقایسه کنید. چیزی که اصلاً در مقدمه نباید ذکر شود.

کاربرد انواع جملات کلیشهای برای استفاده در مقدمه

- ۱. چرا چگونه ۲. یکی از مسائل مهم در ...
 - ۳. همیشه یک سؤال مطرح بوده برای... که... ۴ اخیااً ممضوع مهمی دای....
 - ۴. اخیرا موضوع مهمی برای...
 - ۵. بهعنوان یک پدیده مهم در... می تواند...
- ع. همیشه موضوع بحث برانگیزی میان دانشمندان بوده است که...
 - ٧. معمولا اعتقاد بر این است که ... اگرچه ...
 - ٨. تحقیقات بسیار کمی انجام گرفته است روی... درحالی که...
 - ٩. همیشه فکر می کردم دوباره...
 - ۱۰. همیشه سؤال بزرگی در ذهن افراد است که...

نکته مهم در مقدمهنویسی آن است که حجم مقدمه نباید بیشتر از یک چهارم یا یک

پنجم کل مقاله باشد. مقدمه حتماً باید چند برابر از متن مقاله کوچکتر باشد. مقدمه باید هم موجز باشد و هم گویا و نوشتن متنهای موجز گویا هم هنر می طلبد و هم زیرکی. جمله آخر در مقدمه باید فرضیه یا سؤالهای تحقیق باشند، که استدلالی برای آنها مطرح می شود و نباید بدیهی باشند.

بنابراین مواردی را که در مقدمه طرح می شود می توان چنین برشمرد:

۱- مسئله و دلایل انجام تحقیق.

۲- سابقه کار: پژوهشگر با اشاره به تحقیقات مشابه پیشین، نه تنها پیوند کار خود را با کارهای دیگران آشکار میسازد و جایگاه آن را در شبکه آن گروه از تحقیقات مشخص می کند، بلکه تفاوت و برجستگی کار خود را نسبت به کارهای پیشین، از لحاظ روش، نوع برخورد با مسئله و نوع پاسخهای به دست آمده نشان می دهد.

ترتیب نگارش نکات کاربردی در مقدمه

- ۱- توضیح در مورد موضوع و عرصه پژوهش بهصورت عام.
- ۲- توضیحات اختصاصی تر در مورد مشکلی که مورد توجه خاص این مطالعه است.
- ۳- مروری بر یافتههای مطالعات دیگر که مرتبط با مسئله و موضوع پژوهش میباشد.
- ۳- تحلیل اطلاعات ارائه شده در سه بند فوق خصوصا یافتههای مطالعات مرتبط و تبیین خلاً یا شکاف موجود در مورد مسئله مورد پژوهش در راستای ضرورت انجام مطالعه حاضر.
 - ۵- بیان اهداف یا سؤال یا فرضیه اصلی یژوهش.

تدوین قسمت مقدمه مقاله در پنج مرحله انجام می شود

- ۱. بیان زمینه و حیطه پژوهش به منظور درک خواننده پیرامون مشکل مورد پژوهش.
- کارها و فعالیتهای تحقیقی دیگران که به طور اختصاصی مشکل را تبیین می کند.
 (ذکر منابع معتبر ضروری است).
 - ۳. گپ موجود چیست و چرا انجام این پژوهش اهمیت دارد.
 - ۴. هدف و یا سؤال پژوهش.
 - ۵. تأکید بیشتر بر ارزش این تحقیق (اختیاری است).

معمولاً مقدمه را با یک جمله از یک واقعیت علمی پذیرفته شده شروع می کنند. (فعل زمان حال). ممکن است در ادامه با افعال ماضی کامل نیز ادامه یابد.

اگر شما مخاطبین مناسب و یک تحقیق درست انتخاب نمودهاید دیگر نیازی نیست کار

سختی را برای متقاعد کردن خوانندگان خود در مورد اهمیت سؤالات انجام دهید.

برای نوشتن یک مقدمه مناسب ابتدا باید مخاطبین خود را شناخته، خلاصهنویسی کرده و به آنها بگویید که هدف از نوشتن این مقاله چیست؟ چرا این مقاله مهم است و سعی کنید آنها را متقاعد کنید که این تحقیق از تحقیق قبلی بهتر و کامل تر است. جمله اول را به به به بیان کرده که برای خواننده جالب توجه باشد.

بسیاری از مؤلفین تازه کار برای نوشتن مقدمه با مشکل روبهرو هستند. مشکل عمده آنها در عدم توانایی آنها در طرح سؤالات است. اگر مطالعه درست طراحی شده باشد این مشکل به وجود نمی آید.

روشهای پاسخگویی به سؤالات

این بخش مهم مقاله معمولاً نادیده گرفته می شود در حالی که علت اصلی رد یا عدم پذیرش یک مقاله مربوط به همین قسمت است. اگر برای پاسخگویی به سؤالات از روشهای نامناسبی استفاده کنیم هیچ راه حلی باقی نمی ماند.

این بخش شامل راهنماییهایی برای طراحی یک مقاله و دقت اندازهگیری میباشد که باید قبل از شروع کار طراحی شود نه بعد از آن.

اگر بخواهیم از روشهای استاندارد استفاده کنیم ذکر منابع مناسب تنها چیزی است که به آن احتیاج داریم.

برای اطمینان از بازآفرینی اطلاعات مؤلف باید:

۱. در مورد روشهای جدید جزئیات کامل را ذکر کند.

۲. دقت روشهایی را که مورد استفاده قرار میدهد ذکر کند.

۳. تحلیلهای آماری را با روشی مناسب اتخاذ نماید.

تدوین نگارش متن اصلی در مقالات علمی

متن، پیکره اصلی نوشته تحقیقی است و معمولاً به پارههایی به نام بخش تقسیم می شود. متن اصلی شامل «روش کار و یافتهها» و «نتیجه گیری و پیشنهادها» است.

در قسمت بحث مقاله، برقراری ارتباط بحث با عنوان مقاله اجرا می شود.

برقراری ارتباط نزدیک بحث با مقدمه (مرحله ۳ و مرحله ۴).

اگر لازم شد مقدمه را بازبینی و اصلاح نمایید.

از تکرار منابع اشاره شده در بحث در (قسمت مقدمه) اجتناب کنید.

فصلنامه حبل المتين

استراتزي نگارش بحث

یک مرور سریع بر روی یافتههای مهم، خصوصاً اهمیت آماری آنها.

اما نكته مهم بايد آن باشد كه بدانيم آيا اين اطلاعات فرضيه تحقيق را تأييد مي كنند؟

آیا سؤالات پژوهش را پاسخ میدهند؟ آیا اهداف محقق را برآورده می کنند؟

آیا با نتایج دیگر محققان همخوانی دارد؟

آیا نتایج را با استفاده از مطالعات دیگر حمایت می کنند.

محدودیتهای پژوهش و چگونگی تعمیمپذیری نتایج را بیان کنند.

